

Upisano u upisnik Suda pod brojem <u>1136296</u>
Luxembourg, - 6. 12. 2019
Faks / E-mail: _____
Zaprimljeno: <u>5.12.2019</u>
Za tajnika, <i>[Signature]</i> Matija Longar administrator

C-897/19-1 PPU

Referentni broj podnošenja	: DC119399
Broj datoteke	: 2
Podnositelj	: Ana Garačić (J357238)
Datum podnošenja	: 05/12/2019

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca tog suda, Ane Garačić kao predsjednice vijeća te dr.sc. Zdenka Konjića i Damira Kosa kao članova vijeća, podnosi

ZAHTJEV ZA DONOŠENJE PRETHODNE ODLUKE
SA ZAHTJEVOM ZA ODLUČIVANJE U HITNOM PRETHODNOM POSTUPKU
(anonimizirana verzija)

I. Podaci o sudu koji podnosi zahtjev:

Sud koji podnosi zahtjev: Vrhovni sud Republike Hrvatske

Sastav suda: vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske sastavljeno od 3 suca toga suda, Ane Garačić, kao predsjednice vijeća te dr.sc. Zdenka Konjića i Damira Kosa kao članova vijeća

Kontakt podaci: Vrhovni sud Republike Hrvatske, Trg Nikole Zrínjskog 3, 10000
Zagreb, Hrvatska, broj predmeta: I KŽ-528/2019.
Ana Garačić, e-mail: ana.garacic@vsrh.hr
dr. sc. Zdenko Konjić; e-mail: zdenko.konjic@vsrh.hr
Damir Kos; e-mail: damir.kos@vsrh.hr

II. Stranke glavnog postupka:

1. I. N., kojeg brani branitelj, odvjetnik Đ. P.
Kontakt podaci branitelja: Odvjetnik Đ. P., ... GSM: ...

Ruska Federacija koju predstavlja Državno odvjetništvo
Republike Hrvatske

Kontakt podaci Državnog odvjetništva Republike Hrvatske: Zagreb, Gajeva 30a,
broj predmeta: KŽ-DO-1117/2019.

III. Prikaz glavnog postupka i važne činjenice

a) *Međunarodna potraga i okolnosti uhićenja izručenika I. N.*

1. 20. svibnja 2015. Interpol Moskva (Ruska Federacija) je raspisao međunarodnu potragu za I. N. s mjerom "uhititi", zbog kaznenog progona zbog primanja mita (članak 290. stavak 5. Ruskog kaznenog zakona). Prema sažetku činjeničnog opisa kaznenog djela, stranca I. N. teretilo se da je kao voditelj Odjela za licenciranje i certifikaciju Ruskog Ministarstva za izvanredna stanja u Karelskoj republici, po unaprijed dogovorenoj zavjeri s drugim službenicima Ministarstva te zloupotrebljavajući svoju službenu dužnost, primao mito 833.000,00 rublji od predstavnika poduzeća te im zauzvrat izdavao licence

za montiranje, tehničku podršku i popravak opreme za prevenciju požara u zgradama i gradilištima.

2. 30. lipnja 2019., na graničnom prijelazu M. uhićen je stranac I. N. na temelju navcdene međunarodne potrage (crvene tjeralice Interpola Moskva). Stranac I. N. je kao putnik u autobusu pristupio graničnoj kontroli u namjeri ulaska u Republiku Hrvatsku iz Republike Slovenije. Prilikom granične kontrole legitimirao se putnom ispravom Islanda za izbjeglice broj ... sa rokom važenja od 25. veljače 2019. do 25. veljače 2021.
3. Uhićenjem stranca I. N. počeo je postupak odlučivanja o izručenju stranca Ruskoj Federaciji koji se u Republici Hrvatskoj provodi prema odredbama Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima ("Narodne novine" 178/04., dalje: ZOMPO). Mjerodavne odredbe ZOMPO-a navedene su u odjeljku IV. ovog zahtjeva.

b) Postupak odlučivanja o zahtjevu za izručenje stranca I. N. Ruskoj Federaciji

4. 1. srpnja 2019. I. N. je ispitan kod suca istrage Županijskog suda u Zagrebu. Izjavio je da se protivi izručenju u Rusku Federaciju. Na ročištu je navedeno da ima rusko i islandsko državljanstvo.
5. 1. kolovoza 2019. Uprava za konzularne poslove, Služba za Vize i strance pri Ministarstvu vanjskih i europskih poslova Republike Hrvatske je dostavila Županijskom sudu u Zagrebu notu Veleposlanstva Islanda u B. u kojoj je navedeno da stranac I. N. ima islandsko državljanstvo i stalno boravište (*permanent residence*) u Islandu. U noti je navedeno i da je stranac I. N. dobio islandsko državljanstvo 19. lipnja 2019. Prije dobivanja državljanstva bio je nositelj putne isprave za izbjeglice broj U noti je navedeno i da je želja Islandske vlade da se strancu I. N. osigura siguran prolaz (*safe passage*) u Island što je prije moguće.
6. 6. kolovoza 2019. Županijski je sud u Zagrebu zaprimio zahtjev Glavnog tužiteljstva Ruske Federacije za izručenje stranca I. N. Ruskoj Federaciji, sukladno odredbama Europske konvencije o izručenju. Izručenje je zatraženo radi kaznenog progona zbog devet kaznenih djela prihvaćanja mita iz članka 290. stavka 3. Kaznenog zakona Ruske Federacije i pet kaznenih djela prihvaćanja mita iz članka 290. stavka 5. točke a. Kaznenog zakona Ruske Federacije. Uz molbu za izručenje dostavljena je i dokumentacija sukladno odredbama Europske konvencije o izručenju. U molbi je navedeno i da Glavno tužiteljstvo Ruske Federacije jamči da zamolnica za izručenje nema za cilj progon osobe zbog političkih motiva, zbog rasne pripadnosti, vjeroispovijedi, narodnosti ili političkih stajališta te da će strancu I. N. biti stavljene na raspolaganje sve mogućnosti za obranu, uključujući i pomoć odvjetnika te da on neće biti podvrgnut mučenju, okrutnom, nečovječnom postupanju ili kažnjavanju koje ponižava ljudsko dostojanstvo.
7. 5. rujna 2019. vijeće Županijskog suda u Zagrebu donijelo je rješenje kojim je utvrdilo da je udovoljeno zakonskim pretpostavkama za izručenje iz članka 33. i članka 34. ZOMPO-a radi kaznenog progona stranca I. N. uz primjenu načela specijaliteta iz članka 37. ZOMPO-a.

8. 30. rujna 2019. stranac I. N. je podnio žalbu protiv rješenja Županijskog suda u Zagrebu od 5. rujna 2019. Smatra da postoji konkretna, ozbiljna i realno predvidiva opasnost da će u slučaju izručenja biti podvrgnut mučenju te nečovječnom i ponižavajućem postupanju. U žalbi je istaknuo da mu je u Islandu priznat status izbjeglice upravo zbog konkretnog progona u Rusiji te da je nositelj važeće putne isprave Islanda za izbjeglice te da je Županijski sud u Zagrebu pobijanim rješenjem u stvari ukinuo međunarodnu zaštitu koja mu je odobrena u Islandu. Istaknuo je i da je državljanin Islanda pa da je prvostupanjski sud donošenjem pobijanog rješenja postupio protivno tumačenju Suda Europske unije iz presude C-182/15., Petruhhin, od 6. rujna 2016. U prilog svojih tvrdnji o opasnosti od mučenja, nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja dostavio je presude Europskog suda za ljudska prava koja upućuju na nehumane uvjete unutar zatvorskog sustava Ruske federacije i na korumpiranost pravosuđa te izvještaj povjerenika za ljudska prava N. M. od 12. studenog 2013.
9. Vrhovni sud Republike Hrvatske kao drugostupanjski sud treba odlučiti o žalbi stranca protiv rješenja Županijskog suda u Zagrebu od 5. rujna 2019.
10. Prema ustaljenoj praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske, zahtjev za izručenjem treba odbiti ako postoji stvarna opasnost da će u slučaju izručenja izručenik biti podvrgnut mučenju, nečovječnom postupanju ili kažnjavanju. Ti elementi će se ispitivati u žalbenom postupku.
11. Međutim, Vrhovni sud Republike Hrvatske dvoji o tome treba li prije odlučivanja o zahtjevu za izručenje na temelju odredbi prava Unije obavijestiti Republiku Island čiji je stranac državljanin o zahtjevu za izručenje, kako bi ta država eventualno zatražila predaju svoga državljanina radi vođenja postupka s ciljem izbjegavanja opasnosti od nekažnjavanja.
12. S obzirom na to da postoje dvojbe oko primjene prava Unije, Vrhovni sud Republike Hrvatske je rješenjem od 26. studenoga 2019. odlučio prekinuti postupak i podnijeti Sudu Europske unije zahtjev za donošenje prethodne odluke koji glasi:

Treba li članak 18. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da je država članica Europske unije koja odlučuje o izručenju trećoj državi državljanina države koja nije članica Europske unije, ali je članica Schengenskog područja, obvezna o zahtjevu za izručenjem izvršiti državu članicu Schengenskog područja čija je ta osoba državljanin?

Ako je odgovor na prethodno pitanje potvrđan, a članica Schengenskog područja je zatražila predaju te osobe radi vođenja postupka zbog kojeg se zahtijeva izručenje, treba li joj predati tu osobu sukladno Sporazumu između Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o postupku predaje između država članica Europske unije i Islanda i Norveške?

c) *Postupak odlučivanja o ekstradicijskom pritvoru*

13. 1. srpnja 2019., nakon uhićenja stranaca I. N. na temelju međunarodne potrage, sudac istrage Županijskog suda u Zagrebu je strancu I. N., na temelju članka 47. ZOMPO-a odredio pritvor radi izručenja. Protiv tog rješenja je stranac I. N. podnio žalbu, koju je vijeće Županijskog suda u Zagrebu 18. srpnja 2019. odbilo kao neosnovanu.
14. 7. kolovoza 2019., a nakon zaprimanja zahtjeva za izručenje Ruskoj Federaciji, sudac istrage Županijskog suda u Zagrebu produljio je pritvor radi izručenja strancu I. N. Žalba stranca I. N. odbijena je rješenjem vijeća Županijskog suda u Zagrebu 27. kolovoza 2019., čime je rješenje suca istrage postalo pravomoćno.
15. Stranac I. N. se i dalje nalazi u pritvoru radi izručenja.

IV. Sadržaj nacionalnih odredbi koje se mogu primijeniti u predmetu:

16. *Ustav Republike Hrvatske* ("Narodne novine" broj: 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.)

Članak 9.

Državljanin Republike Hrvatske ne može biti prognan iz Republike Hrvatske niti mu se može oduzeti državljanstvo, a ne može biti ni izručen drugoj državi, osim kad se mora izvršiti odluka o izručenju ili predaji donesena u skladu s međunarodnim ugovorom ili pravnom stečevinom Europske unije.

17. Republika Hrvatska nema s Ruskom Federacijom sklopljen bilateralni ugovor na temelju kojega bi mogla izručiti svoje državljane toj državi.
18. *ZOMPO*

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje međunarodna pravna pomoć u kaznenim stvarima (u daljnjem tekstu: »međunarodna pravna pomoć«), ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

(2) ...

Rješenje kojim se zahtjev za izručenje odbija

Članak 55.

(1) Ako nadležni sud utvrdi da nije udovoljeno zakonskim pretpostavkama za izručenje, donijet će rješenje da se zamolba za izručenje odbija i dostaviti ga bez odlaganja Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, koji će nakon saslušanja nadležnoga državnog odvjetnika rješenje potvrditi, ukinuti ili preinačiti.

(2) Pravomoćno rješenje kojim se izručenje odbija dostavlja se Ministarstvu pravosuđa koje će o tome izvijestiti državu moliteljicu.

Rješenje kojim se odobrava izručenje

Članak 56.

(1) Kad vijeće nadležnog suda utvrdi da je udovoljeno zakonskim pretpostavkama za izručenje, o tome donosi rješenje.

(2) Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 3 dana. O žalbi odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske.

19. Razlozi za odbijanje zamolbe propisani su u člancima 12. - 13. ZOMPO-a, a posebni razlozi za odbijanje izručenja propisani su odredbom članka 35. ZOMPO-a.

Odbijanje zamolbe

Članak 12.

(1) Domaće nadležno tijelo može odbiti zamolbu za međunarodnu pravnu pomoć ako:

1. se zamolba odnosi na djelo koje se smatra političkim kaznenim djelom, djelom povezanim s političkim kaznenim djelom,
2. se zamolba odnosi na fiskalno kažnjivo djelo,
3. bi udovoljavanje zamolbi dovelo do narušavanja suvereniteta, sigurnosti, pravnog poretka ili drugih bitnih interesa Republike Hrvatske,
4. se može opravdano pretpostaviti da bi osoba čije se izručenje traži u slučaju izručenja bila kazneno progonjena ili kažnjena zbog svoje rase, vjeroispovijesti, državljanstva, pripadnosti određenoj društvenoj skupini ili zbog svojih političkih uvjerenja, odnosno da bi njezin položaj bio otežan zbog jednog od tih razloga,
5. se radi o beznačajnom kaznenom djelu.

20. Praksa Vrhovnog suda Republike Hrvatske u pogledu primjene presude Suda Europske unije C-182/15. *Petruhhin* od 6. rujna 2016.

Vrhovni sud Republike Hrvatske je rješenjem I Kž 625/2017-4 od 4. siječnja 2018. ukinuo rješenje nižeg suda kojim je bilo utvrđeno da je udovoljeno zakonskim pretpostavkama za izručenje ruskog državljanina Ruskoj Federaciji. Tim rješenjem je Vrhovni sud Republike Hrvatske naložio nižem sudu da provjeri je li izručenik i državljanin Republike Litve, na što su upućivali podaci u spisu, te je uputio prvostupanjski sud na tumačenje Suda Europske unije u predmetu *Petruhhin*.

- V. Odredbe prava Europske Unije čije tumačenje se traži:

21. Ugovor o funkcioniranju Europske unije

Članak 18.

Unutar područja primjene Ugovorâ i ne dovodeći u pitanje bilo koju njihovu posebnu odredbu, zabranjena je svaka diskriminacija na temelju državljanstva.

...

22. Konvencija o provedbi schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluxa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama

Članak 2.

Unutarnje granice mogu se prelaziti na svakom mjestu bez provođenja kontrole osoba.

23. Protokol (br. 19) o schengenskoj pravnoj stečevini uključenoj u okvir Europske unije

Članak 2.

Schengenska se pravna stečevina primjenjuje na države članice iz članka 1., ne dovodeći u pitanje članak 3. Akta o pristupanju od 16. travnja 2003. ili članak 4. Akta o pristupanju od 25. travnja 2005. Vijeće se zamjenjuje Izvršnim odborom koji je osnovan schengenskim sporazumima.

24. Sporazum između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine

Članak 1.

Republika Island i Kraljevina Norveška, dalje u tekstu „Island” odnosno „Norveška”, pridružuju se aktivnostima Europske zajednice i Europske unije u područjima obuhvaćenim odredbama iz priloga A i B ovom Sporazumu i daljnjem razvoju istih odredbi.

Ovaj Sporazum proizvodi uzajamna prava i obveze sukladno postupcima koji su njime utvrđeni.

25. Sporazum između Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o postupku predaje između država članica Europske unije i Islanda i Norveške

Članak 1.

Predmet i svrha

1. Ugovorne stranke obvezuju se da će, u skladu s odredbama ovog Sporazuma, poboljšati postupak predaje u svrhu kaznenog proгона ili izvršavanja kazne između država članica Europske unije, s jedne strane, i Kraljevine Norveške i Republike Islanda, s druge strane, uzimajući u obzir, kao minimalne standarde, odredbe Konvencije od 27. rujna 1996. o izručenju između država članica Europske unije.

2. Ugovorne stranke obvezuju se da će, u skladu s odredbama ovog Sporazuma, osigurati da se sustav izručenja između država članica Europske unije, s jedne strane, i Kraljevine Norveške i Republike Islanda, s druge strane, temelji na mehanizmu predaje na temelju uhidbenog naloga u skladu s odredbama ovog Sporazuma.

3. Ovim se Sporazumom ne mijenjaju obveze poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela kako su ugrađeni u Europsku konvenciju o ljudskim pravima ili, u slučaju

izvršenja od strane pravosudnih tijela države članice, obveze poštovanja načela iz članka 6. Ugovora o Europskoj uniji.

4. Ništa u ovom Sporazumu ne bi se trebalo tumačiti kao zabrana odbijanja predaje neke osobe za koju je izdan uhidbeni nalog kako je definiran ovim Sporazumom kada postoje razlozi da se na temelju objektivnih elemenata vjeruje da je navedeni uhidbeni nalog izdan u svrhu kaznenog progona ili kažnjavanja neke osobe na temelju njegova ili njezina spola, rasne ili vjerske pripadnosti, etničkog podrijetla, nacionalnosti, jezika, političkih mišljenja ili seksualne orijentacije, ili da bi položaj te osobe mogao biti ugrožen iz bilo kojeg od tih razloga.

VI. Razlozi zbog kojih se podnosi zahtjev za donošenje prethodne odluke:

26. Prema stajalištu Vrhovnog suda Republike Hrvatske stranac I. N. više nema status izbjeglice jer je u međuvremenu dobio državljanstvo Republike Island.
27. U presudi Suda Europske unije C-182/15., Petruhhin, 6. rujna 2016., Sud Europske unije presudio je da članak 18. UFEU-a i članak 21. UFEU-a treba tumačiti na način da, kada je državi članici u kojoj se nalazi građanin Unije – državljanin druge države članice – upućen zahtjev za izručenje treće države s kojom je prva država članica zaključila sporazum o izručenju, ista je dužna izvijestiti državu članicu čiji je navedeni građanin državljanin te, ovisno o okolnostima, na zahtjev potonje države članice, predati joj tog građanina sukladno odredbama Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., pod uvjetom da je ta država, sukladno njezinu nacionalnom pravu, nadležna za kazneni progon te osobe za djelo počinjeno izvan njezina državnog područja.
28. U obrazloženju presude Petruhhin, Sud Europske unije naveo je da nejednako postupanje (koje se sastoji u tome da se dopušta izručenje građanina Unije, državljana druge države članice, poput A. Petruhhina dok vlastiti državljani uživaju zaštitu) predstavlja ograničenje slobode kretanja u smislu članka 21. Ugovora u funkcioniranju Europske unije. Takvo ograničenje može biti opravdano ako se temelji na objektivnim razlozima i ako je proporcionalno legitimnom cilju koji se nacionalnim pravom želi postići. Ograničenje radi izbjegavanja opasnosti od nekažnjavanja osoba koje su počinile kazneno djelo je legitiman cilj. Naime, neizručenje vlastitih državljana nadomješteno je mogućnošću države članice od koje se izručenje traži da progoni vlastite državljane za teška kaznena djela počinjena izvan njezinog državnog područja (sukladno pravilu aut dedere aut iudicare – izručiti ili progoniti). S druge strane, države članice u pravilu nisu nadležne za suđenje takvog djela kada počinitelj i žrtve nisu njezini državljani. Prema tome, izručenje stranih državljana radi izbjegavanja opasnosti od nekažnjavanja je opravdan razlog za izručenje. Međutim, prema kriteriju razmjernosti, odnosno postojanju alternativne manje ograničavajuće mjera za ostvarenje cilja izbjegavanja opasnosti od nekažnjavanja počinitelja kaznenog djela, u opisanoj situaciji prednost treba dati razmjeni informacija s državom članicom čija je dotična osoba državljanin.

29. Stranac I. N. nije građanin Europske unije, ali je državljanin Republike Island s kojom je Europska unija posebno povezana.
30. Stranac I. N., koji ima stalno boravište u Republici Island, koristio se slobodom kretanja unutar zemalja članica schengenskog područja.
31. Schengenska pravna stečevina se primjenjuje na države članice Europske unije, kako je to predviđeno člankom 2. Protokola broj 19. Ugovora o funkcioniranju Europske unije o schengenskoj pravnoj stečevini uključenoj u okvir Europske unije. Osim toga Vijeće Europske unije sklopilo je sa Republikom Island i Kraljevinom Norveškom sporazum o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine.
32. Stranac I. N. uhićen je na području Republike Hrvatske, prilikom ulaska u Republiku Hrvatsku iz druge članice Europske unije, konkretno iz Republike Slovenije.
33. Republika Hrvatska ne izručuje svoje državljane Ruskoj Federaciji.
34. Člankom 18. UFEU propisana je, unutar područja primjene Ugovora, zabrana diskriminacije na temelju državljanstva.
35. Republika Island nije članica Europske unije, ali je 1. studenog 2019. stupio na snagu Sporazum između Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o postupku predaje između država članica Europske unije i Islanda i Norveške. Navedenim sporazumom ugovorne strane su se obvezale da će sustav izručenja između država članica EU-a te Kraljevine Norveške i Republike Island temeljiti na mehanizmu predaje na temelju uhiđenog naloga u skladu s odredbama tog sporazuma.
36. Na temelju naprijed navedenih elemenata, Vrhovni sud Republike Hrvatske dvoji o tome, treba li članak 18. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, tumačiti tako da je država članica Europske unije (ovdje Republika Hrvatska), koja odlučuje o izručenju trećoj državi (ovdje Ruskoj Federaciji) državljana države koja nije članica Europske unije ali je članica Schengenskog područja, obvezna prije odluke o izručenju o zahtjevu za izručenjem obavijestiti državu čiji je stranac državljanin (ovdje Republiku Island) te, ako ta država članica Schengenskog područja (ovdje Republika Island) zatraži predaju te osobe radi vođenja postupka zbog kojeg se zahtijeva izručenje predati joj tu osobu sukladno Sporazumu između Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o postupku predaje između država članica Europske unije i Islanda i Norveške.
37. Naime, ako bi odgovor na pitanje iz zahtjeva bio potvrđan, smatramo da bi obavještanje Republike Island o zahtjevu za izručenjem radi mogućeg izdavanja uhiđenog naloga radi predaje zbog vođenja kaznenog postupka doprinijelo ostvarivanju cilja izbjegavanja opasnosti od nekažnjavanja počinitelja kaznenog djela. Ako bi odgovor na postavljeno pitanje bio potvrđan, ali Republika Island ne bi zatražila predaju, Vrhovni bi sud Republike Hrvatske provjerio ugrožavaju li se izručenjem prava iz članka 19. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Međutim, ako bi odgovor bio negativan, dakle, ako Vrhovni sud Republike Hrvatske ne bi imao obvezu obavijestiti o izručenju Republiku Island na temelju prava Europske unije, Vrhovni bi sud Republike Hrvatske sukladno

odredbama domaćeg prava nastavio s ispitivanjem bi li izručenjem stranac bio podvrgnut mučenju, nečovječnom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju. Jedan od elemenata za procjenu te opasnosti je i činjenica da je stranac I. N. ranije imao odobren status izbjeglice u Islandu.

VII. Zahtjev za hitnim prethodnim postupkom prema članku 107. Poslovnika

38. Stranac I. N. nalazi se u ekstradicijskom pritvoru.
39. Prema odredbi članka 49. ZOMPO-a, mjera pritvora ostaje na snazi tijekom cijelog postupka izručenja do isteka roka za izvršenje rješenja o izručenju.
40. Odgovor na postavljeno pitanje odlučujući je za procjenu pravnog položaja stranca.
41. S obzirom na to da lišenje slobode predstavlja ograničenje temeljnih ljudskih prava i sloboda stranca o čijem izručenju se odlučuje u glavnom postupku, moli se provesti hitan postupak sukladno članku 107. Poslovnika.

VIII. Zahtjev za tumačenjem:

Treba li članak 18. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da je država članica Europske unije koja odlučuje o izručenju trećoj državi državljanina države koja nije članica Europske unije, ali je članica Schengenskog područja, obvezna o zahtjevu za izručenjem izvršiti državu članicu Schengenskog područja čija je ta osoba državljanin?

Ako je odgovor na prethodno pitanje potvrđan, a članica Schengenskog područja je zatražila predaju te osobe radi vođenja postupka zbog kojeg se zahtijeva izručenje, treba li joj predati tu osobu sukladno Sporazumu između Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o postupku predaje između država članica Europske unije i Islanda i Norveške?

U Zagrebu, 28. studenog 2019.

Predsjednica vijeća

Ana Garačić
